

„Prečo sa trápiš, človeče?“

Blahoslavená je tá, ktorá uverila, povedala Alžbeta našej Matke Márii. – Jednota s Bohom a nadprirodzený život so sebou vždy prinášajú príťažlivý spôsob uskutočňovania ľudských cností: Mária prináša radosť do domu svojej sesternice, pretože „prináša“ Krista. (Brázda, 566)

12. máj

Neverte ani trochu tým, ktorí cnosť pokory predstavujú ako ľudskú

nesmelosť, alebo ako večné odsúdenie k zármutku. Cítiť sa ako zdrôtovaná hlinená nádoba je neustálym zdrojom radosti; znamená to, že uznávam pred Bohom svoju nepatrnosť, uznávam, že som dieťa, syn. Jestvuje vari väčšia radosť než to, že hoci vieme, že sme úbohí a slabí, vieme i to, že sme Božími deťmi? Prečo vlastne my ľudia prepadáme smútku? Pretože sa náš život nevyvíja tak, ako sme to osobne očakávali a pretože sa vynárajú prekážky, ktoré nám bránia, alebo aspoň sťažujú spokojne robiť to, čo sme si predsavzali.

Nič z toho sa nestane, ak človek nadprirodzene prežíva skutočnosť Božieho synovstva. „*Ak je Boh za nás, kto je proti nám?*“ Nech sú smutní tí, ktorí sa zatvrdilo odmietajú uznať za Božie deti, hovorievam stále. (Boží priatelia, 108)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/dailytext/preco-sa-trapis-clovece/](https://opusdei.org/sk-sk/dailytext/preco-sa-trapis-clovece/)
(24.12.2025)